

367.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 12 czerwca 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, telegrafach i telefonach w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 244) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 7, poz. 36) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1921 r. o rozciągnięciu na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowski i białowieski województwa białostockiego mocy obowiązującej ustaw z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu i z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 541),
- 2) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia

29 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu i ustawy z dnia 13 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 362),

3) ustawą z dnia 6 maja 1924 r. o stosowaniu na obszarze województwa śląskiego wszystkich dotychczasowych ustaw w sprawach wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 460),— oraz

4) ustawą z dnia 16 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 244), —

wraz z odpowiednią zmianą numeracji artykułów.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzyci*

Załącznik do obw. Min. Spr. Wojsk.
z dnia 12 czerwca 1936 r. (poz. 367).

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1920 r.

**o pocztach, telegrafach i telefonach w czasie wojny
lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa.**

Art. 1.

(1) Z chwilą wybuchu wojny lub z chwilą zarządzenia bądź ogólnej, bądź częściowej mobilizacji, albo gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, powziętą na wniosek Ministra Spraw Wojskowych — podporządkowuje się wszystkie władze i urzędy telegraficzne, telefoniczne oraz organa służby teletechnicznej interesom obrony Państwa.

(2) Takiemu samemu podporządkowaniu w przypadkach, przewidzianych w ustępie pierwszym, podlegać mogą również władze i urzędy pocztowe, gdy potrzebę podporządkowania w interesie obrony Państwa stwierdzi uchwała Rady Ministrów, powzięta na wniosek Ministra Spraw Wojskowych.

(3) We władzach i urzędach, w których dział służby telegraficznej lub telefonicznej tworzy z działem pocztowym jedną całość i podlega wspólnemu przełożonemu, interesom obrony Państwa zostaje podporządkowany przełożony tej władzy lub urzędu (jego zastępca) albo wyznaczony na kierownika jeden spośród pracowników poczt, telegrafów i telefonów oraz cały personel działu telegraficzno-telefonicznego.

(4) W rozumieniu ustawy niniejszej wyrażenia: „telegraf i telefon” oznaczają również radiotelegraf, radiotelefon, radjofon i inne środki do porozumiewania się, przesyłania wiadomości, znaków, sygnałów, obrazów lub dźwięków na drodze elektrycznej.

Art. 2.

(1) W przypadkach, przewidzianych w art. 1, przedsiębiorstwa telegrafów i telefonów prywatnych przechodzą pod zarząd Ministra Poczt i Telegrafów, a ich władze (zarządy) stają się organami wykonawczymi Ministra Poczt i Telegrafów. Przedsiębiorstwa te z tytułu poddania ich pod zarząd państwowy nie mogą sobie rościć żadnych pretensyj do Skarbu Państwa.

(2) Władze i urzędy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz przedsiębiorstwa telegrafów i telefonów prywatnych obowiązane są do ścisłego współdziałania w czasie pokoju z władzami wojskowymi w pracach przygotowawczych, dotyczących wojennej sprawności poczt i urządzeń telegraficznych i telefonicznych.

Art. 3.

Władze i urzędy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, przedsiębiorstwa telegrafów i telefonów prywatnych, tudzież przedsiębiorstwa, pracujące w zakresie telegrafji i telefonji, obowiązane są w warunkach przewidzianych w art. 1:

- a) do wykonywania zadań właściwej władzy wojskowej w zakresie służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej,
- b) do dostarczania na żądanie Ministra Spraw Wojskowych lub upoważnionych przez niego organów posiadanych środków, materiałów i urządzeń, potrzebnych dla komunikacji i łączności wojsk.

Art. 4.

Władze i urzędy telegraficzne i telefoniczne, przedsiębiorstwa telegrafów i telefonów prywatnych, tudzież przedsiębiorstwa pracujące w zakresie telegrafji i telefonji, podporządkowane interesom obrony Państwa — zatrzymują całkowitą odpowiedzialność za fachowo - techniczne kierownictwo i sprawność podległych im sieci, urządzeń i przedsiębiorstw telegraficznych i telefonicznych.

Art. 5.

W wypadkach, w których sprawność władz i urzędów lub przedsiębiorstw pocztowych, telegraficznych i telefonicznych nie zaspakaja żądań Ministra Spraw Wojskowych lub upoważnionych przez niego organów, służy Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów prawo wkraczania w zakres ich działania i wydawania zarządzeń we wszystkich sprawach, dotyczących komunikacji, łączności wojsk i interesów obrony Państwa.

Art. 6.

(1) Funkcjonariusz lub pracownik poczt, telegrafów i telefonów, który w warunkach, przewidzianych w art. 1, porzuca samowolnie służbę, albo umyślnie narusza lub zaniedbuje obowiązki służbowe, albo też umyślnie dopuszcza się innego działania lub zaniechania, obniżającego sprawność poczt, telegrafów i telefonów lub zagrażającego ruchowi komuni-

kacji pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, podlega karze więzienia do lat pięciu.

(2) W warunkach, przewidzianych w art. 1, może Rada Ministrów w drodze rozporządzenia poddać funkcjonariuszów i pracowników poczt, telegrafów i telefonów właściwości sądów wojskowych za przestępstwa, wymienione w ust. (1).

Art. 7.

(1) W warunkach, przewidzianych w art. 1, każdy funkcjonariusz lub pracownik poczt, telegrafów i telefonów aż do 60 roku życia włącznie może być odpowiednio do swych kwalifikacji i w zakresie swojej specjalności powołany do wojskowej służby łączności w telegrafach i telefonach lub do wojskowej służby w pocztach — jeżeli w myśl obowiązujących ustaw nie podlega obowiązkowi wojskowej służby czynnej, służby w rezerwie lub w pospolitem ruszeniu.

(2) Ponadto mogą być wówczas powołani do wojskowej służby łączności w telegrafach i telefonach lub do wojskowej służby w pocztach i ci obywatele Państwa Polskiego aż do 60 roku życia włącznie, którzy:

- a) byli funkcjonariuszami lub pracownikami poczt, telegrafów i telefonów, albo
- b) pozostawali, choćby tylko czasowo, w służbie wojskowej w pocztach, telegrafach i telefonach, albo
- c) mają fachowe wykształcenie lub fachową praktykę w powyższej dziedzinie —

jeżeli w myśl obowiązujących ustaw nie podlegają obowiązkowi wojskowej służby czynnej, służby w rezerwie lub w pospolitem ruszeniu.

Art. 8.

(1) Ilość i kategorie osób, które mają być powołane do służby w myśl art. 7, ustali Minister Spraw

Wojskowych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

(2) Uposażenie i wynagrodzenie funkcjonariuszów państwowych i pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, na wypadek powołania do służby wojskowej, normują szczególne przepisy. Uposażenie innych osób, powołanych na mocy art. 7, ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 9.

Osoby, powołane w myśl art. 7 do wojskowej służby łączności w telegrafach i telefonach lub do wojskowej służby w pocztach, stają się osobami wojskowymi, podlegającymi narówni z innymi osobami wojskowymi władzom, ustawom i sądom wojskowym, i jako takie składają przysięgę wojskową.

Art. 10.

Przepisy art. 6 — 9 stosuje się tak do mężczyzn jak i do kobiet.

Art. 11.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów.

Art. 12.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 396), o ile dotyczy pracowników poczt, radiotelegrafów, telegrafów i telefonów, tudzież wszelkie inne ustawy, przepisy i zarządzenia, o ile są w sprzeczności z niniejszą ustawą.